

Böyük vüslət hazırlığına əllərimi yuyaraq başlayıram. Əllərimi suyun altına tutduğum zaman damarlarıma işləyən bir həyəcan bürüyür hər tərəfimi. Suyun bərraqlığı qəlbimə fərəh hissi verir.

Tökülən hər damladan xoş bir səs gəlir. Büllur kimi şəffaf damlalar gözlərimi qamaşdırır. Hər bir damla vüslət həsrətinin mərkəzində, zikrin dərinliyində, təslimiyyət məqamındadır.

Vüslət üçün dəstəmazi bu duyğularla almaq şərtidir. Bəli, əvvəlcə əllər təmizlənməlidir bütün kirlərdən. Sanki günahlar tökülür. Bağı açılır əllərimin. Sonra üzümdə su dənəcikləri bir-birinə qovuşur. Hər bir damla əllərimi doldurur və üzümü yuyur eşqlə. Ah! Suyun bəxş etdiyi fərəhlik hissi necə də xoşdur! Üzümə, gözlərimə toxunur. Dəstəmaz necə də mükəmməl paklanmadır. Rəbbimin hüsurunda təmiz və pak durmaq üçün nə mübarək bir əməldir.

Ağzıma, burnuma su verirəm sonra.

Ya Rəbbi, tövbələr olsun dilimə işlədiyim günahlarım üçün.

Tövbələr olsun gözlərimə, qulaqlarımla işlədiyim günahlarım üçün.

Tövbələr olsun qəlbimdəki qəflətimə və nemətlərinə layiqiyə şükür edə bilmədiyim üçün.

Qəlbimə tərifi imkansız bir həyəcan dolur. Bir azdan ilahi hüsurda dayanacağam. Bir azdan vüslətin eşiyinə başımı qoyacağam. "Mən gəldim, Ya Rəbbi! Mən gəldim, günahımla, acizliyimlə, biçarə qulun gəldi. Qapına gəldi. Sənə gəldi", -deyəcəyəm.

Qollarımı yuyuram. Sanki bütün bədənəm işlədiyim günahlardan təmizlənir. Növbə ayaqlarıma çatır. Hansı yolda günah işlədi bu ayaqlar? Hansı dalanlarda gəzib-dolaşdı? Nə vaxt istiqamətdən çıxdı? Və kimə yönəldi bu addımlar qəflət içində? Günah yüklü bu bədəni necə

daşıya bilər bu ayaqlar? Ayaqlarıma dəyən sular bir nizam verir istiqamətimə, yol göstərir. Dündüz olmağı tələqin edir.

Dəstəmaz sona çatır.

Həmd olsun, dəstəmaz aldırana.

Həmd olsun, dəstəmaz sununu verən.

Həmd olsun, dəstəmaz alma idrakını verən.

Həmd olsun, həmd nemətinin bəxş edəni.

Özümə sığışa bilmirəm. Quş kimi xəfiflədim. Qəlbimə sevinc dolur. Ürəyim yerindən çıxacaq kimi pır-pır edir. Dəstəmazla sanki qanad taxıram özümə. Pərvazlara qonan quşlar kimi hu səsləri yüksəlir içimə qurduğum məscidlərdən.

Səccadəm... Kim bilər nə qədər qafil səcdələr etdim sənə üstündə. Neçə dəfə səni tərk edərcəsinə qıldım namazlarımı. Səmimi qəlblə üstündə namaz qıla bilmədiyim üçün dəfələrlə incidin mənə. İndi yenidən gəldim. Sənə üstündə yönəlirəm qibleyə. Bir an şairin misraları gəlir ağılıma;

Məni kimsə ciki r öpməz madam,

Öp məni alnımdan, sən öp səccadəm!

Niyyət edirəm.

Niyyə t etdim, ya Rəbbi sən nin rızan üçün sübh namazının sünnə sini qılmağa. Döndüm qiblə yə , qiblə m Kəbə yə .

Kəbə, hardasan? Sənə döndüm. Sən Rəbbimin evisen. Nəzərgahısan. Sənə yönəldim, ya Rəbbi! Bədənimlə, qəlbimlə, aqlım və fikrimlə Sənə yönəldim.

Allahu Əkbər.

Əllərimi qaldırıb səslə təkbir alıram. Allahu Əkbər deyə nəre çəkmək istəyirəm. Səhərin tənhalığında, quşlar zikrə dalmışkən, kainatın bu qədər səssizliyində ərşin qatlarında əks-səđalanmasını istəyirəm səsimin: Allahu Əkbər.

Hər şey arxada qalsın. Hər şey.

Uşaqlarım, həyat yoldaşım, dostlarım, evim, işim.

Sabahkı günə aid qorxularım.

Ölkədəki siyasi və iqtisadi problemlər.

Benzinin qiymət artımı.

Hər gün bahalaşan həyat şərtləri.

Telefon, su və elektrik ödəmələri.

Allahu əkbər. Hamısını tərkdirəm.

Hamısı artıq arxada qaldı, ya Rəbbim! Hüzuruna gəldim.

Sübhanəke Allahummə deyirəm. Və həmd edirəm. Fatihəni oxuyuram sonra. Fatihə nə qədər gözəl bir surədir. Açıqca açır qəlbimin pərdələrini. Aləmlərin Rəbbinə həmd edirəm. Həmd etmək nə qədər gözəl bir duyğudur. Həmd etdikcə qəlbim əriyir.

“ər-Rəhman”, -deyirəm, “ər-Rahim”, -deyirəm sonra.

“Səndən kömək diləyirəm və Sənə qulluq edirəm, ya Rəbbi”, -deyirəm.

Yüksək bir dağın təpəsindən sonsuz dərinliyə baxıram sanki. Rəhməti və mərhəməti sonsuz olan Rəbbimin qapısında vüslətin ən alisini yaşayırəm.

Sonra rüku. Hər şey rükudadır mənimlə. Ağaclar, dağlar, daşlar...

Səmiallahu limən hamidəh; Özünə Həmd edənləri eşidən Allahım! Budur, boynumu qaldırdım rükudan. Məni səcdə şərəfiylə şərəfləndir. Səcdəyə qapanıram.

Ah səcdə! Nə böyük nemətsən. Əyilməyən başımı əydirdin. Rəbbimin ucalığını səcdələrdə tapmaq nə gözəl bir duyğu. Rəsulullah “Səcdə möminin meracıdır”, -deyir. Meracda vüslətin ən alisi yaşanmışdı. Mömin də öz meracını göz yaşıyla islatdığı səccadəsində, səcdələrlə yaşamalıdır.

Ya Rəbbi, bizə əsl mirac ola biləcək səcdələr, namazlar qismət et. Sənə həmd edən dil, səni düşünən ağıl, səni zikr edən ürək lütf eylə!